Dissabte 15 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 12,14-21): En aquell temps, els fariseus, feren consell contra ell per fer-lo perdre.

Però Jesús, sabent-ho, es retirà d'allí (...). perquè es complís allò que s'havia anunciat per mitjà d'Isaïes, el profeta, quan diu: Aquí teniu el meu servent que he elegit, el meu estimat en el qual s'ha ben complagut la meva ànima; posaré el meu Esperit damunt d'ell i anunciarà el judici a les nacions. No disputarà ni cridarà (...); i en el seu nom esperaran les nacions.

Jesús, el "Servent de Déu"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, l'evangelista atrau la nostra atenció sobre un altre "títol" que descriu l'actuació de Jesús: el "Servent de Déu". Juntament amb l'esperança de salvació, en l'Antic Testament sobresurt profèticament la perspectiva del "Servent de Déu" que pateix per tots, d'un Messies que salva mitjançant el menyspreu i el sofriment.

El servir de Jesús és la veritable forma de regnar, i ens deixa pressentir quelcom de la manera en què Déu és Senyor: en la seva passió i mort, la vida de Jesucrist es mostra com un "existir per als altres". El Crist rentà els peus als Apòstols: en aquest gest d'humilitat —en el qual se sintetitza la totalitat del seu servei— el Senyor està davant nostre com Aquell que s'ha fet servent per nosaltres, que carrega amb el nostre pes, tot donant-nos així la vertadera puresa i la capacitat d'apropar-nos a Déu.

—Jesús, en el vostre abaixament, en la vostra humiliació fins a la Creu, descobreixo la glòria (la grandesa) de Déu.